

Kommittédirektiv

Tilläggsdirektiv till Miljömålsberedningen (M 2010:04) om en strategi för hur Sverige ska leva upp till EU:s åtaganden inom biologisk mångfald respektive nettoupptag av växthusgaser från markanvändningssektorn (LULUCF)

Beslut vid regeringssammanträde den 4 augusti 2022

Sammanfattning

Regeringen beslutade den 1 juli 2010 kommittédirektiv om en parlamentariskt sammansatt beredning med uppdrag att lämna förslag till regeringen om hur miljö kvalitetsmålen och generationsmålet kan nås (dir. 2010:74). Miljömålsberedningens övergripande uppdrag förtydligades genom tilläggsdirektiv som beslutades av regeringen den 22 december 2020 (dir. 2020:141). Av dessa framgår bl.a. att regeringen genom tilläggsdirektiv ska besluta om uppdrag om de särskilda strategier som beredningen ska ta fram samt att beredningens uppdrag gäller tills vidare.

Miljömålsberedningen ska bl.a.

- föreslå en strategi med etappmål, styrmedel och åtgärder som bidrar till Sveriges åtaganden inom EU och internationellt för naturvård och biologisk mångfald samt upptag och utsläpp av växthusgaser inom markanvändningssektorn (LULUCF), och
- kartlägga och beskriva synergier och målkonflikter i arbetet med att uppfylla Sveriges åtaganden och vid behov föreslå politiska avvägningar.

Tilläggsuppdraget ska redovisas senast den 2 december 2024.

Uppdraget att föreslå hur Sverige ska leva upp till EU:s krav på insatser för skydd och restaurering av värdefull natur

EU:s strategi för biologisk mångfald 2030 som välkomnades av ministerrådet genom rådslutsatser 2020 är en del av den europeiska Gröna given och syftar till att Europas biologiska mångfald ska börja återhämta sig senast 2030, till nytta för människorna, planeten, klimatet och ekonomin. Strategin innehåller en rad åtaganden för skydd och restaurering av värdefull natur.

När det gäller skydd av natur slår strategin fast att 30 procent av EU:s landareal år 2030 ska omfattas av rättsligt skydd med tydligt definierade mål och åtgärder för bevarande av biologisk mångfald. En tredjedel av EU:s skyddade landareal ska skyddas strikt. Alla medlemsstater ska presentera nationella åtaganden som visar hur man ska bidra till detta mål. För att inte biologisk mångfald ska isoleras geografiskt ska skyddade områden knytas samman i ekologiska nätverk. Som ett första steg för att uppnå målen om skydd pekar EU-strategin ut att EU:s återstående så kallade *primary forests* och *old-growth forests* ska definieras, kartläggas, övervakas och skyddas strikt. Primary forest och old-growth forest finns inte entydigt på svenska, därför används de engelska termerna här. Arbete pågår inom EU för att definiera dessa skogstyper. Betydande områden bestående av andra kolrika ekosystem som torvmarker, gräsmarker, våtmarker och sjögräsängar bör också skyddas, med beaktande av prognoserna för förändringar i vegetationszoner. De skyddade områdena ska enligt strategin ingå i ett sammanhängande trans-europeiskt naturnätverk och förvaltas på ett hållbart, effektivt och transparent sätt. Alla skyddade områden måste omfattas av tydligt definierade bevarandemål och bevarandeåtgärder.

EU:s strategi för biologisk mångfald 2030 innehåller också åtaganden om restaurering av naturen. Före 2030 ska betydelsefulla områden av skadade och kolrika ekosystem återställas, livsmiljöer och arter ska inte uppvisa någon försämring vad gäller bevarandetrender och bevarandestatus, och minst 30 procent ska uppnå gynnsam bevarandestatus eller åtminstone uppvisa en positiv utveckling. Tillbakagången för pollinatörer ska vändas och användandet av kemiska bekämpningsmedel ska minska. Europeiska kommissionen presenterade den 22 juni 2022 ett lagförslag som specificerar medlemsstaternas åtaganden för restaurering av natur inom EU. Förslaget kommer att förhandlas under tilläggsuppdragets gång vilket har stor betydelse för beredningens uppdrag.

Även inom FN:s konvention om biologisk mångfald pågår förhandlingar om ett nytt globalt ramverk med åtaganden för att minska utarmningen av ekosystemen. Ambitionen är att det nya ramverket ska innehålla mer mätbara mål än tidigare och tydligare koppla till Agenda 2030 och de globala hållbarhetsmålen. Det nya ramverket med mål och indikatorer för uppföljning ska beslutas i samband med konventionens 15:e partsmöte i december 2022.

Europeiska kommissionen tar i sin rapport om Sveriges genomförande av EU:s miljöpolitik (Environmental Implementation Review 2022) upp situationen för biologisk mångfald. Av de 27 procent av skogsarealen i EU som skyddas under art- och habitatdirektivet (Natura 2000) bedöms mindre än 15 procent ha en gynnsam bevarandestatus och andelen med dålig bevarandestatus har ökat sedan 2015. Kommissionen påpekar i rapporten att situationen i Sverige är särskilt oroande då cirka 70 procent av landets yta täcks av skog och mer än hälften av de skogar som skyddas inom Natura 2000-nätverket under art- och habitatdirektivet bedöms ha en dålig bevarandestatus.

Naturvårdsverket redovisade i juni 2021 ett regeringsuppdrag om hur Sveriges rapportering av skyddad mark skiljer sig från andra länders (Naturvårdsverkets skrivelse Uppdrag att jämföra, redovisa och föreslå förändringar i den internationella rapporteringen av skyddad natur, M2021/01263). Grunden för rapporteringen är Internationella Naturvårdsunionens (IUCN) definitioner av skyddad mark. Naturvårdsverket föreslår en rad revideringar av den svenska rapporteringen med anledning av resultatet av granskningen. Vid riksdagens behandling av propositionen Stärkt äganderätt, flexibla skyddsformer och ökade incitament för naturvården i skogen med frivillighet som grund (prop. 2021/22:58) har riksdagen tillkännagett för regeringen det som utskottet anför om beräkningsmetoder för skyddad natur vid rapporteringen till Europeiska miljöbyrån (bet. 2021/22: MJU18 punkt 12, rskr. 2021/22:206).

Miljömålsberedningen ska därför

- föreslå hur Sverige avseende landbaserade ekosystem kostnadseffektivt kan leva upp till åtaganden inom EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030, och dess direkt kopplade rättsakter, samt hur generationsmålet och de svenska miljökvalitetsmålen kan nås,

- utvärdera befintliga styrmedel och former för områdesskydd, ta ställning till vilka eventuella ytterligare insatser som behövs och vid behov lämna förslag på nya eller förändrade styrmedel eller områdesskydd,
- föreslå om beräkningsmetoder för skyddad natur behöver ändras vid rapporteringen till Europeiska miljöbyrån, med beaktande av riksdagens tillkännagivande om beräkningsmetoder för skyddad natur och i syfte att säkerställa att Sveriges åtaganden på ett rättvist sätt kan jämföras med andra länders,
- föreslå hur nationella mål och prioriteringar kan anpassas till EU-rätten, med stöd av underlag framtagna av berörda myndigheter, och
- lämna nödvändiga författningsförslag.

Uppdraget att föreslå hur Sverige ska leva upp till höjda åtaganden för nettoupptag av växthusgaser från markanvändningssektorn

EU har gemensamma bokföringsregler som omfattar upptag och utsläpp av växthusgaser till och från markkategorier påverkade av mänsklig aktivitet genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/ av den 30 maj 2018 om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 och beslut nr 529/2013/EU (LULUCF-förordningen). Kalfjäll, orörda våtmarker, sjöar och hav omfattas inte. Förordningen syftar till att medlemsländerna själva vidtar de åtgärder som de finner lämpliga inom LULUCF-sektorn för att nå sina åtaganden. Enligt förordningen förbinder sig medlemsländerna att säkerställa att utsläppen inte överskrider upptagen, beräknade som summan av de totala utsläppen och de totala upptagen inom deras territorium, i förhållande till bokföringsreglerna i förordningen under åtagandeperioden som sträcker sig från 2021 till 2030. Om utsläppen överskrider upptagen kan detta kompenseras, till exempel med utsläppsminskningsenheter inom den icke-handlande sektorn. Om det totala nettoupptaget inom LULUCF-sektorn ökar kan länderna i stället enligt regelverket tillgodoräkna sig en liten del av detta ökade upptag för att möta sitt åtagande inom ESR-sektorn.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag) som beslutades den 30 juni 2021 slår fast att växthusgasutsläpp och växthusgasupptag ska vara i balans senast 2050 och att

unionen därefter ska sträva efter att uppnå negativa utsläpp. Relevanta unionsinstitutioner och medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder på unionsnivå respektive nationell nivå för att möjliggöra ett gemensamt uppnående av klimatneutralitetsmålet. För att uppnå klimatneutralitetsmålet sätts ett bindande klimatmål för unionen för 2030 som en inhemsk minskning av nettoutsläppen av växthusgaser (utsläpp efter avdrag för upptag) med minst 55 procent jämfört med 1990 års nivåer senast 2030.

Europeiska kommissionen presenterade i juli 2021 det så kallade Fit for 55-paketet som syftar till att genomföra EU:s skärpta klimatmål för 2030 och som föreslår åtgärder som ska minska EU:s nettoutsläpp med minst 55 procent jämfört med 1990 års nivåer. Det stakar också ut riktningen mot det långsiktiga klimatmålet om klimatneutralitet senast 2050. Paketet innehåller bl.a. förslag om översyn av förordningen om markanvändning och skogsbruk (Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841 av den 30 maj 2018 om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 och beslut nr 529/2013/EU, LULUCF-förordningen), EU:s utsläppshandelssystem (EU ETS) och EU:s ansvarsfördelningsförordning (ESR).

Förslaget om ändring av LULUCF-förordningen och ett förslag om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder syftar till att stärka LULUCF-sektorns bidrag till den ökade övergripande klimatambitionen genom att för perioden 2026–2030 införa bindande krav om ökad kolsänka på medlemsstatsnivå för att sammantaget inom EU uppnå en kolsänka om 310 miljoner ton till 2030. I juni 2022 antog rådet en allmän riktlinje och Europaparlamentet antog sin förhandlingsposition inför ett slutligt antagande av lagstiftningen. För Sveriges del väntas förhandlingarna resultera i åtaganden om ökade nettoupptag inom sektorn. Möjligheten att överföra överskott från ESR-sektorn för att kompensera eventuella underskott inom LULUCF förväntas kvarstå vilket, förutsatt att Sverige når sina nationella utsläppsminskningsmål, kan minska behovet av att öka upptagen i kolsänkor.

Kommissionen avser att föreslå ett regelverk för bokföring och certifiering av kolupptag och kolinfångning i slutet av 2022. Systemet är tänkt att på ett

transparent sätt hantera kolupptag på markägarnivå, kolin fångning vid industrier och aktörer inom transport och lagring. Certifieringssystemet avser att möjliggöra och förenkla handel med kolinlagringskrediter vilket kan bidra till att uppfylla åtagandet om ökad kolsänka.

Enligt det klimatpolitiska ramverket som har beslutats av riksdagen ska Sverige senast år 2045 inte ha några nettoutsläpp av växthusgaser till atmosfären, för att därefter uppnå negativa utsläpp (prop. 2016/17:146). Målet innebär att utsläppen av växthusgaser från svenskt territorium ska vara minst 85 procent lägre år 2045 än utsläppen år 1990. Vid beräkning av utsläppen från verksamheter inom svenskt territorium omfattas inte utsläpp och upptag från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF).

De kvarvarande utsläppen ned till noll (15 procent) kan uppnås genom så kallade kompletterande åtgärder. Som kompletterande åtgärder får upptag av koldioxid i skog och mark till följd av ytterligare åtgärder (som är additio- nella, alltså utöver de åtgärder som redan genomförs) räknas.

Regeringen har gett Skogsstyrelsen och Statens jordbruksverk i uppdrag att strategiskt planera arbetet, inklusive att vidareutveckla metoder, för att minska avgången av växthusgaser från jord- och skogsbrukets organogena jordar (jordarter som huvudsakligen består av organiskt material, dvs. nedbrutna rester av växter och djur) och öka kolinlagringen i åker- och betesmark, som bidrar till negativa utsläpp av växthusgaser och kan bidra till kompletterande åtgärder i det klimatpolitiska ramverket (N2021/01829). Uppdraget ska redovisas senast den 1 december 2022. Regeringen har även gett berörda sektorsmyndigheter i uppdrag att ta fram underlag om närings- livets klimatomställning inför den kommande klimatpolitiska handlings- planen (N2021/01037), som redovisas den 15 september 2022. Regeringen har också påbörjat vissa åtgärder för att öka kolsänkan. Sedan 2021 finns ett särskilt anslag för återvätning av dikad torvmark. Inom ramen för regerings- uppdraget om att genomföra åtgärder för att återväta utdikade våtmarker (N2021/01632) har Skogsstyrelsen genomfört informationsinsatser och aktiviteter i syfte att förbereda för en större verksamhet med återvätning. Det är angeläget att åtgärder för ökade kolsänkor i skog och mark fortsätter att vidtas. Samtidigt behöver frågor om försörjningstrygghet, landsbygds- utveckling och konkurrenskraft beaktas och för att nå klimatmålen behövs också åtgärder för att begränsa användningen av fossilintensiva material och

för att fasa ut fossila bränslen. Substitutionen av fossilbaserad råvara och processer till förnybara alternativ behöver accelerera och kommer att vara av central betydelse under lång tid framåt.

Miljömålsberedningen ska därför

- föreslå hur Sverige, med beaktande av andra angelägna behov som exempelvis försörjningstrygghet, landsbygdsutveckling och konkurrenskraft, på ett kostnadseffektivt sätt ska nå de åtaganden om ökad kolsänka som väntas bli resultatet av klimatneutralitetsmålet i EU:s klimatlag och förhandlingarna om EU:s LULUCF-förordning, och
- lämna nödvändiga författningsförslag.

Uppdraget att ta fram en samlad strategi med beaktande av relevanta samhällsmål

Klimatförändringarna och utarmningen av den biologiska mångfalden är två områden där utvecklingen i miljön är negativ såväl globalt som nationellt. Det innebär en ökande risk för skador på miljön och människors hälsa och välfärd. Att klimatförändringarna begränsas och att den biologiska mångfalden värnas är avgörande för möjligheterna att nå det generationsmål för miljön och de flesta av de miljö kvalitetsmål som riksdagen har beslutat. Områdena klimat och biologisk mångfald hänger nära samman – utarmningen av biologisk mångfald förstärks av klimatförändringarna samtidigt som väl fungerande ekosystem är viktiga för att stå emot effekterna av klimatförändringarna. Ett klimat i förändring förväntas påverka den biologiska mångfalden på flera sätt och kan medföra allvarliga förluster av natur- och kulturmiljövärden, leda till minskad produktionsförmåga av livsmedel och biomassa samt försämra möjligheterna att binda in kol i marken. Minskad biologisk mångfald och utarmade ekosystem kan även gynna skadegörare och smittspridande arter.

Åtgärder för att öka upptag av koldioxid eller minska avgång av växthusgaser kan ha både positiv och negativ effekt på ekosystem och möjligheten för återhämtad biologisk mångfald. På samma sätt kan åtgärder för ökad biologisk mångfald ha effekter på nettoupptag av växthusgaser. Multifunktionella lösningar som värnar naturens ekosystemtjänster kan nyttjas för att bromsa klimatförändringen och hantera negativa effekter av ett förändrat klimat, samtidigt som de främjar biologisk mångfald och andra samhällsnyttor.

Samordnade insatser inom dessa områden har därmed potential att hantera flera samhällsutmaningar på ett kostnadseffektivt sätt.

De svenska 16 miljö kvalitetsmålen är styrande för svenskt miljöarbete. Men miljömålen är också en del av ett större system bestående av många olika samhällsmål och aktörer. För att nå målen behöver hela samhället agera gemensamt. Grundstrukturen för miljömålen beslutades av riksdagen 1999. När nu nya skärpa internationella åtaganden för både skydd av biologisk mångfald och klimat ska implementeras kan det finnas anledning att analysera om målen och dess preciseringar är ändamålsenligt formulerade för att hantera de avvägningar och målkonflikter som kan uppstå.

Klimatpolitiska vägvalsutredningens betänkande Vägen till en klimatpositiv framtid (SOU 2020:4) drar slutsatsen att det av riksdagen fastlagda målet om nettonollutsläpp av växthusgaser senast 2045 är mycket svårt att nå enbart genom utsläppsminskningar. Kompletterande åtgärder bedöms därför som nödvändiga och utredningen pekar ut tre huvudsakliga områden: bio-CCS, ökad kolsänka i skog och mark samt verifierade utsläppsminskningar i andra länder. Utredningen bedömer att de åtgärder för minskade utsläpp av växthusgaser som föreslås inom markanvändningssektorn kan få både positiva och negativa konsekvenser för den biologiska mångfalden och andra miljömål. Metoderna för att öka kolinlagringen behöver anpassas till lokala förutsättningar och kan enligt utredningen ha både positiva och negativa effekter på miljömål, landskapsbild och andra mål. Åtgärder för ökad kolinlagring kan ha stor potential att bidra positivt till biologisk mångfald, stärkta ekosystemtjänster och markförvaltarnas möjligheter till klimatanpassning. Det kan till exempel handla om beskogning och återbeskogning, återvätning av torrlagda våtmarker och torvmarker, trädjordbruk, fånggrödor, täckgrödor, reducerad jordbearbetning och omföring från konventionell odling till permanent gräsmark.

Den svenska bioekonomin, med tyngdpunkt på jordbruk, skogsbruk, vattenbruk och livsmedelsindustri, sysselsätter drygt 340 000 personer och stod 2019 för cirka 21 procent av den totala svenska varuexporten. Regeringen arbetar för en fortsatt växande svensk bioekonomi som bidrar till ökad tillgång till biomassa, minskad sårbarhet i samhället, och som skapar såväl miljö- och klimatnytta som sysselsättning i hela landet. Sverige har goda förutsättningar för att vara en stor producent av förnybara drivmedel. Produktionen av förnybara drivmedel i Sverige är i dag liten sett till den

inhemska användningen. Regeringen anser att inhemsk produktion av förnybara drivmedel bör främjas och Energimyndigheten har fått i uppdrag av regeringen att utreda behovet av ytterligare styrmedel för att främja ökad inhemsk produktion av biodrivmedel (I2020/02769).

Åtgärder för att öka kolsänkan och främja den biologisk mångfalden kan påverka förutsättningarna för att bedriva jordbruk, skogsbruk, rennäring, fiske och i förlängningen utvecklingen av bioekonomin och det civila försvaret.

Den politiska inriktningen för skogsnäringen och livsmedelsproduktionen ska inte omprövas utan är viktiga förutsättningar för utredningen. För de delar av utredningen som berör jordbrukslandskapet beskrivs den politiska inriktningen genom proposition En livsmedelsstrategi för Sverige – fler jobb och hållbar tillväxt i hela landet (prop. 2016/17:104). Det övergripande målet för livsmedelsstrategin är en konkurrenskraftig livsmedelskedja där den totala livsmedelsproduktionen ökar, samtidigt som relevanta nationella miljömål nås, i syfte att skapa tillväxt och sysselsättning och bidra till hållbar utveckling i hela landet.

För de delar av utredningen som berör skogslandskapet beskrivs den politiska inriktningen av skogspolitikens två övergripande och jämställda mål och av skogspropositionen, proposition Stärkt äganderätt, flexibla skyddsformer och ökade incitament för naturvården i skogen med frivillighet som grund (prop. 2021/22:58). I skogspropositionen anges bl.a. att Sverige ska ha en växande skogsnäring och ökad hållbar skoglig tillväxt med god och säkerställd tillgång till biomassa från den svenska skogen. Hållbar skoglig tillväxt för jobb och export, ersättning av fossila råvaror, ökad cirkularitet samt kolinbindning i biomassa och marken ska främjas och läckage av växthusgaser från mark och andra källor minskas. Skogen är en strategisk resurs i klimatomställningen där ett aktivt skogsbruk ger högsta långsiktiga klimatnytta. Skog- och markanvändning bidrar till klimatarbetet genom sin förmåga att ta upp och binda koldioxid och genom den så kallade substitutionseffekten som innebär att fossilintensiva material och fossila bränslen byts ut mot biobaserade. Ökad användning av skogens bioenergi har starkt bidragit till att utsläppen av växthusgaser minskat inom industrin och i värmesektorn sedan 1990-talet. Det årliga nettoupptaget inom markanvändningssektorn har varit förhållandevis stabilt sedan 1990. Det beror främst på att tillväxten i skog och mark ökat i linje med avgången (avverkning och

nedbrytning). Inlagring av kol sker framför allt på skogsmark och främst i levande träd och växter samt mineraljord. Växande skog står för huvuddelen av detta nettoupptag. Produkter från skogen står vidare för en ansevärd del av svensk energiförsörjning och till produkter som ersätter fossilintensiva material och fossila bränslen. Utsläpp från avverkning och biobränsleförbränning redovisas i LULUCF-sektorn medan utsläppsminskningar till följd av användning av biomassa redovisas i de respektive sektorerna där biomassan ersätter fossilintensiv energi och material.

Den 15 december 2021 beslutade riksdagen om propositionen Totalförsvaret 2021–2025 (prop. 2020/21:30, bet. 2020/21:FöU4, rskr. 2020/21:136).

I propositionen konstaterar regeringen, mot bakgrund av det försämrade säkerhetspolitiska läget, att det militära försvaret fortsatt behöver stärkas och den operativa förmågan öka. Ett väpnat angrepp mot Sverige kan inte uteslutas. Att försvara Sverige mot ett väpnat angrepp ska vara det militära försvarets huvuduppgift. Att uppnå denna målsättning förutsätter att Försvarsmaktens förband övar mer än vad de har gjort tidigare. Likaså behöver Försvarsmaktens grundorganisation, av såväl geografiska som beredskaps- och utbildningsskäl förändras och förstärkas genom att sex regementen eller flottiljer återinrättas. Rysslands invasion av Ukraina har inneburit att det säkerhetspolitiska läget har skärpts ytterligare. Sveriges försvarsförmåga måste av denna anledning öka och upprustningen måste ske i snabbare takt. För att lösa myndighetens uppdrag krävs bl.a. ändamålsenlig tillgång till mark- och vattenområden, anläggningar samt övrig infrastruktur. Det senaste försvarsbeslutet har förstärkt Försvarsmaktens behov av en mark- och vattenplanering som tar hänsyn till ett totalförsvarsperspektiv. Tillgången till mark- och vattenområden är av avgörande betydelse för att kunna öva militär förmåga.

Miljömålsberedningen ska därför

- föreslå en samlad strategi med etappmål, styrmedel och åtgärder, som beskriver hur Sverige ska nå åtagandena inom biologisk mångfald respektive för ökade nettoupptag av växthusgaser från markanvändningssektorn (LULUCF) och som kan utgöra underlag till Sveriges beskrivning av genomförande,
- beskriva hur Sverige kan leva upp till åtagandena på ett samhällsekonomiskt kostnadseffektivt sätt, med bibehållen eller ökad konkurrenskraft och på ett sätt som värnar sysselsättning i hela landet, samtidigt som

totalförsvarets behov beaktas och det militära försvaret kan växa samt att de nationella miljömålen och de globala målen för hållbar utveckling kan nås,

- analysera om formuleringen av de nationella miljökvalitetsmålen och dess preciseringar kan behöva anpassas till de avvägningar som görs,
- beakta det övergripande målet för Sveriges arbete med Agenda 2030 och en stärkt samstämmig politik för hållbar utveckling (prop. 2019/20:188) samt behovet av att säkerställa en ökad produktion av livsmedel och skogsprodukter för att bryta osunda beroenden, påskynda klimatomställningen och stärka det civila försvaret,
- kartlägga och beskriva synergier och målkonflikter med strategier och åtgärder för skogspolitiken, livsmedelsförsörjning, klimatanpassning, återuppbyggnaden av totalförsvaret samt arbetet för andra riksdagsbundna mål för till exempel folkhälsa och kulturmiljö,
- föreslå relevanta politiska avvägningar vid behov, och
- avgränsa strategin till landbaserade ekosystem inklusive våtmarker med särskilt fokus på markanvändningssektorn.

Förslag till etappmål om områdesskydd för skogsmark ska inte lämnas. Beredningen kan diskutera och analysera skatterelaterade frågor men ska inte lämna några författningsförslag på skatteområdet.

Konsekvensbeskrivningar

Beredningens förslag ska bygga på samhällsekonomiska konsekvensanalyser och konsekvensbeskrivningar ska lämnas enligt det som framgår av kommittéförordningen (1998:1474). Konsekvenserna ska anges på ett sätt som motsvarar de krav på innehållet i konsekvensutredningar som finns i förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Kontakter och redovisning av uppdraget

Miljömålsberedningen ska under uppdraget hålla sig underrättad om utvecklingen inom området. Om det under utredningstiden framkommer ny information om åtaganden, nivåer eller mätmetoder ska dessa införlivas i utredningens arbete. Miljömålsberedningen ska i uppdraget ta hänsyn till andra pågående initiativ, utredningar och processer med koppling till insatser för klimat och biologisk mångfald. Det gäller till exempel Skogsstyrelsens och Statens jordbruksverks uppdrag att strategiskt planera arbetet för ökad kolsänka (redovisas den 1 december 2022), Naturvårdsverkets uppdrag att föreslå bokföringsmetoder för kompletterande åtgärder enligt det klimat-

politiska ramverket (redovisas den 31 januari 2023) samt de regeringsuppdrag till bl.a. Skogsstyrelsen och Naturvårdsverket som har beslutats till följd av skogspropositionen. Beredningen ska också ta hänsyn till relevanta strategier och handlingsplaner såsom den klimatpolitiska handlingsplanen, regeringens strategi för cirkulär ekonomi, skogspropositionen, den nationella livsmedelsstrategin, den nationella strategin för klimatanpassning och riksdagens beslut om utvecklingen av totalförsvaret.

Beredningen ska föra en dialog med berörda myndigheter och råd, främst Naturvårdsverket, Tillväxtverket, Statens jordbruksverk, Skogsstyrelsen, Riksantikvarieämbetet, länsstyrelserna, Konjunkturinstitutet, Sametinget, Sveriges lantbruksuniversitet, Nationella expertrådet för klimatanpassning, Klimatpolitiska rådet, Statens energimyndighet, Trafikverket och Miljömålsrådet. Beredningen ska vidare inhämta kunskap från och förankra beredningens förslag med Sveriges Kommuner och Regioner (SKR), näringsliv, ideella organisationer och forskarsamhället.

Uppdraget ska redovisas senast den 2 december 2024.

(Miljödepartementet)